

Tavşanın Uçan Kütüphanesi

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Uçan Kütüphanesi

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşan Pip kitapları her şeyden çok severdi. Küçük yuvası cesur kahramanlar ve şakacı hayvanlar hakkındaki hikâyelerle doluydu. Mum ışığında okur ve kitaplarını dünyayla paylaşmayı hayal ederdi. Güneşli bir sabah harika bir fikir buldu: Büyük bir balonun içine bir kütüphane kurup onu dağa uçuracaktı; oradaki hayvanların hiç kitabı yoktu.

Pip günlerce çalıştı; dikti, bağladı, yapıştırdı. Rengârenk kumaş parçalarından kocaman bir balon yaptı ve sepetini kitaplarla dolu raflarla doldurdu. Komik hikâyeler, cesur masallar ve uyku şiirleri koydu. Gökyüzü mavisi pilot atkısını ve minik yuvarlak gözlüklerini taktı. Kitap cepleriyle dolu bir çantayla maceraya hazırды.

Balon yumuřak bir vınlamayla havalandı. Pip yuvasına el salladı ve yükseldi, yükseldi, yükseldi. Rüzgâr sıcak kahverengi tüylerini karıştırdı, uzun kulakları dimdik durdu. Tarlaların ve nehirlerin üzerinden süzöldü, sepete sıkıca tutundu. Ařağıda dağı, uyuyan dev bir ayı gibi yükseliyordu. Pip gülömsedi. Yakında hayvanların okuyacak hikâyeleri olacaktı!

Balon dağa yaklaşırken Pip kayalık bir çıkıntıdan el sallayan kocaman bir ayı gördü. Bu, dağınık kahverengi tüylü ve kırmızı örgü yelekli Büyükbaba Ayı'ydı. İpinden sarkan küçük okuma gözlükleri vardı. 'Yukarıdaki sen misin!' diye seslendi. 'O balonun içinde ne var?' Pip sepetten eğildi. 'Kitaplar!' diye bağırdı. 'Hem de bir sürü kitap!'

Büyükbaba Ayı, Pip'in balonu sağlam bir çam ağacına bağlamasına yardım etti. Yumuşak ve sabırlıydı, kocaman patileri iplere özenle dokunuyordu. 'Burada hiç kitabımız yok,' dedi. 'Dağ teslimat için çok dik.' Pip'in gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında parladı. 'Öyleyse kitapları size ben getiririm!' dedi. 'Herkesin okuyacak hikâyesi olmalı.'

Haber hızla yayıldı. Kısa süre sonra Millie adında minik bir fare tıpış tıpış geldi. Üzerinde beyaz puantiyeli sarı bir elbise, kocaman kulaklarının arasında kırmızı bir kurdele vardı. 'Kitaplar mı dediniz?' diye ciyakladı. 'Komik hikâyeleri çok severim! Sizde var mı?' Pip güldü ve kapağında kıkırdayan bir keçi olan bir kitap çıkardı. 'Bu çok komik!' dedi.

Pip dans etmeye çalışan bir keçiyi okurken Millie kıkırdadı. Diğer hayvanlar dinlemek için yaklaştı. Sincaplar, yer sincapları ve utangaç bir geyik vardı. Daha önce hiç hikâye dinlememişlerdi. Pip net ve neşeli bir sesle okudu. Hayvanlar şaşkınlıkla soludu, güldü ve alkışladı. Kitaplar büyülüydü ve bu büyü yayılıyordu.

Güneş batmaya başladığında Baykuş Hoot aşağı süzüldü. Koyu mor bir kütüphaneci önlüğü giymiş, küçük bir fener taşıyordu. 'Ben gece bekçisiyim,' dedi. 'Kitapları düzenlemeye yardım edebilirim.' Hoot'un altın rengi gözleri düşünceliydi. Rafları renge ve boyuta göre düzenledi. 'Şimdi okumak için sıcacık bir yer lazım,' dedi.

Hayvanlar birlikte çalıştı. Oturmak için yumuşak yosun ve düz taşlar topladılar. Balonun iplerine küçük fenerler astılar. Büyükbaba Ayı bank olarak devrilmiş bir kütük buldu. Millie, raflara uzanamayan en küçük hayvanlara küçük kitaplar taşıdı. Kısa süre sonra balon kütüphanesi dağdaki en sıcak yer oldu.

O akşam Hoot yıldızların altında uyku şiirleri okudu. Sesi yumuşak ve ritmikti. Hayvanlar kocaman gözlerle dinledi. Büyükbaba Ayı yavaşça başını salladı, Millie sıcak bir kayanın yanında uyuyakaldı. Pip bütün mutlu yüzlere baktı. İyi bir şey yaptığını biliyordu. Kitaplar sonunda dağa ulaşmıştı.

Ertesi gün daha çok hayvan geldi. Tavşanlar, porsuklar ve hatta bir kirpi ailesi vardı. Pip herkesi güldüren komik hikâyeler anlattı. Ejderhalar ve şövalyeler hakkında cesur masallar anlattı. Hayvanlar sırayla yüksek sesle okudu. Bazıları kelimelerde takıldı ama kimse gülmedi. Herkes birbirine yardım etti.

Millie resmî kitap taşıyıcısı oldu. Raflarda bir aşağı bir yukarı koşup kitaba ihtiyacı olan herkese kitap ulaştırdı. 'Buyurun!' diye ciyakladı. 'Bunun sonu mutlu bitiyor!' Hoot fenerleri yanık ve kitap ayrıçalarını hazır tuttu. Büyükbaba Ayı kendi hikâyelerini anlattı ve hayvanlar keyifle dinledi.

Pip hayvanların gökyüzünün altında birlikte okumasını izlerken gülümsedi. Balon kütüphanesi bir buluşma yeri olmuştu. Arkadaşlar kitapları ve atıştırmalıkları paylaştı. Kahkahalar ağaçların arasında yankılandı. Pip gökyüzü mavisi atkısını düzeltti ve gurur duydu. Dağa hikâyeler getirmişti ve dağ onu kocaman patileriyle karşılamıştı.

Günler geçtikçe hayvanlar okumayı sevmeyi öğrendi. Sabah güneşinde ve akşam ışığında okudular. Yalnız başlarına ve birlikte okudular. Pip sonsuza dek kalamayacağını biliyordu ama bir fikri vardı. Balon kütüphanesini dağda bırakacaktı; Hoot ve Büyükbaba Ayı ona bakacaktı.

Son gününde Pip yeni arkadaşlarına sarıldı. 'Ziyarete geri geleceğim,' diye söz verdi. 'Ve daha çok kitap getireceğim!' Millie ona şans getirsin diye minik kırmızı bir kurdele verdi. Hoot ona dağ çiçeklerinden yapılmış bir kitap ayracı verdi. Büyükbaba Ayı ona sıcak, yumuşak bir gülümseme verdi. 'Teşekkürler, Pip,' dedi.

Pip daha küçük bir balonla el sallayarak uzaklaştı. Aşağıda hayvanlar balon kütüphanesinin etrafında toplanıp karşılık verdi. Artık kitapları vardı ve onları herkesle paylaşacaklardı. Pip gülümsedi çünkü dağdaki her hayvan, nerede yaşarsa yaşasın, kitapların keyfini çıkarabilirdi. Ve bu, hepsinin en güzel hikâyesiydi.